

Min son var 17 år när han kom ut som gay. Han hade nog velat berätta tidigare men inte vågat. Jag hade ingen som helst misstanke. Han berättade för sin mamma som i sin tur berättade för mig. Samma kväll gick jag in på hans rum och omfamnade honom. Det kändes bra, men jag blev också oerhört ledsen. För i samma sekund gick det upp för mig hur mycket dumt jag hade sagt om HBTQ-personer genom alla år. Som t.ex. om Peter Jöback sjöng på TV, då kunde jag häva ur mig något föraktfullt om nu ska den där bögen sjunga igen. Jag insåg vilken dålig farsa jag hade varit. Jag hade ju sårat Linus så många gånger genom åren med alla dessa dumma kommentarer. Jag blir fortfarande väldigt berörd när jag tänker tillbaka på mitt beteende och har svårt att förlåta mig själv även om jag vet att Linus har förlåtit mig.

Håkan